

Narcotics Anonymous®

Anonimowi Narkomani

Dwanaście Koncepcji

dla służb NA

Dwanaście Kroków

1. Przyznaliśmy, że jesteśmy bezsilni wobec uzależnienia, że straciliśmy kontrolę nad naszym życiem.
2. Uwierzyliśmy, że Siła większa od nas samych może przywrócić nam równowagę wewnętrzną.
3. Podjęliśmy decyzję, aby powierzyć naszą wolę i nasze życie opiece Boga – *jakkolwiek Go pojmujemy*.
4. Zrobiliśmy gruntowny i odważny obrachunek moralny swojego życia.
5. Wyznaliśmy Bogu, sobie i drugiemu człowiekowi istotę naszych błędów.
6. Byliśmy całkowicie gotowi, aby Bóg uwolnił nas od wszystkich wad charakteru.
7. Pokornie prosiliśmy Go, aby zaradził naszym niedoskonałościom.
8. Sporządziliśmy listę wszystkich osób, które skrzywdziliśmy i staliśmy się gotowi zadośćuczynić im wszystkim.
9. Zadośćuczyniliśmy osobiście tym, wobec których było to możliwe, z wyjątkiem przypadków, gdy zraniłoby to lub inne osoby.
10. Prowadziliśmy nadal obrachunek osobisty, natychmiast przyznając się do popełnianych błędów.
11. Dążyliśmy poprzez modlitwę i medytację do umocnienia świadomego kontaktu z Bogiem, *jakkolwiek Go pojmujemy*, prosząc jedynie o poznanie Jego woli wobec nas oraz o siłę do jej spełnienia.
12. Przebudzeni duchowo w wyniku realizacji tych Kroków, staliśmy się nieść posłanie innym uzależnionym i stosować te zasady we wszystkich sferach naszego życia.

Dwanaście Koncepcji

dla służb NA

Narcotics Anonymous World Services, Inc.
Chatsworth, California, USA

Dwanaście Kroków i Dwanaście Tradycji Przedruk za zgodą
AA World Services, Inc.

Dwanaście Koncepcji dla Służb NA zostało stworzone na podstawie Dwunastu
Koncepcji AA dla Służb Światowych, opublikowanych przez Biuro Służb
Światowych Anonimowych Alkoholików, Inc., i ewoluowało w odpowiedzi na
potrzeby Anonimowych Narkomanów.

Copyright © 2018 by
Narcotics Anonymous World Services, Inc.
Wszystkie prawa zastrzeżone

World Service Office
PO Box 9999
Van Nuys, CA 91409 USA
T +1/818.773.9999 F+1/818.700.0700
www.na.org

World Service Office—CANADA
Mississauga, Ontario

World Service Office—EUROPE
Brussels, Belgium
Tel. +32/2/646 6012

World Service Office—IRAN
Tehran, Iran
www.na-iran.org

Tłumaczenie literatury zaaprobowanej przez Wspólnotę NA.

Narcotics Anonymous,   i The NA Way
są znakami zastrzeżonymi
Narcotics Anonymous World Services, Incorporated

ISBN 978-1-63380-174-5 Polish 9/18

WSO Catalog Item No. PL1164

SPIS TREŚCI

Wprowadzenie	v
Dwanaście Koncepcji dla Służb NA	1
Koncepcja Pierwsza	3
Podstawową odpowiedzialnością grupy NA jest prowadzenie mityngów niosących posłanie uzależnionemu, który wciąż jeszcze cierpi. Grupy łączą swe siły w strukturach służb, zapewniając efektywność służenia innym komitetom, takim jak np. H&I, IP, Komitet Literatury, bez wytrącania grup ze spełniania ich podstawowej odpowiedzialności.	
Koncepcja Druga	4
To grupy ponoszą ostateczną odpowiedzialność i sprawują zwierzchnictwo nad stworzonymi przez siebie strukturami służb. Spełniając swe obowiązki, polegające na zapewnianiu strukturom służb kontroli moralnej, pomysłów, zasobów ludzkich oraz niezbędnych w funkcjonowaniu środków finansowych, grupy równocześnie sprawują nad nimi kontrolę. Analogicznie struktury służb powinny oczekiwać od grupy pełnego wsparcia i ukierunkowania w działaniu.	
Koncepcja Trzecia	6
W sprawach bieżących grupy udzieliły służbom i komitetom praktycznych pełnomocnictw, niezbędnych do wykonywania powierzonych im zadań. Nie jest to jednak wystawiony na nie czek „in blanco”; w dalszym ciągu bowiem zastosowanie ma zawarta w Koncepcji Drugiej odpowiedzialność przed grupą jako mocodawcą. By Koncepcja Trzecia zadziałała, musimy starannie dobierać zaufanych służebnych.	
Koncepcja Czwarta	8
Przewodnictwo jest niezwykle istotne dla dobra naszej Wspólnoty. Opis tej Koncepcji mówi o szeregu cech kandydatów, które powinny być brane pod uwagę przy wyborze zaufanych służebnych.	
Koncepcja Piąta	10
Dzięki szczegółowemu określeniu poszczególnych ośrodków decyzyjnych przy każdym zadaniu powierzonym strukturze służb eliminujemy możliwość powstania zamieszania dotyczącego tego, kto jest za co odpowiedzialny. Klauzujemy również odpowiedzialność dla naszych służb: ktokolwiek otrzymuje pełnomocnictwo do wykonania poszczególnego zadania, musi ponosić odpowiedzialność za dopełnienie tego obowiązku.	
Koncepcja Szósta	12
Sumienie grupy jest środkiem, dzięki któremu wnosimy duchowe przebudzenie Dwunastu Kroków do wzmacniania procesu podejmowania decyzji związanych ze służbą. Jest to fundamentalna zasada obowiązująca w naszej Wspólnocie w procesie podejmowania decyzji. To nie jest jedynie termin zastępczy dla „głosowania”. Nie jest to również proces podejmowania decyzji <i>sam w sobie</i> .	

- Koncepcja Siódma** **14**
Wszyscy członkowie ciała służb ponoszą bezpośrednią odpowiedzialność za decyzje tego ciała i powinni mieć możliwość pełnego uczestnictwa w procesie podejmowania decyzji. Służba w NA jest wysiłkiem całego zespołu. Pełny udział każdego członka zespołu ma wielką wartość, ponieważ chcemy wyrazić sumienie grupy jako całości.
- Koncepcja Ósma** **15**
Regularna komunikacja jest niezbędna, aby wypełniać wszystkie te Koncepcje oraz aby zapewniać jedność i efektywność naszej służbie.
- Koncepcja Dziewiąta** **17**
Aby powstrzymać ocenianie, aby chronić się przed pochopnymi decyzjami lub takimi, które zostały podjęte w braku wystarczających informacji, oraz aby zachęcać osoby do dzielenia się nowymi pomysłami, nasze służby muszą rozważyć wszystkie punkty widzenia podczas kreowania planów działań. To działanie jest niezbędne, aby rozwijać sprawiedliwe, mądre i zrównoważone sumienie grupy.
- Koncepcja Dziesiąta** **19**
Koncepcja Dziesiąta zachęca nas do wzajemnego traktowania siebie z szacunkiem w środowisku służb oraz dostarcza nam środków dokonywania zadośćuczynienia, gdy skrzywdzimy innych. Opis tej Koncepcji zawiera sposoby, w jakich pojedynczy uzależniony, który został skrzywdzony, może szukać rekompensaty w postaci zadośćuczynienia jej lub jemu.
- Koncepcja Jedenasta** **21**
Koncepcja Jedenasta ustanawia jedyny i wyłączny cel wykorzystywania pieniędzy NA: niesienie posłania zdrowienia. Znaczenie tego priorytetu wzywa do całkowitej odpowiedzialności budżetowej. Bezpośrednie datki na każdy poziom struktury służb pomagają nam skupić się na głównym celu oraz wzmacniają naszą odpowiedzialność.
- Koncepcja Dwunasta** **24**
W obrębie kontekstu Dwunastu Koncepcji, jako treści, ta Koncepcja służy temu samemu celowi, co Tradycja Dwunasta w kontekście innych Tradycji. Koncepcja Dwunasta wnosi nasze stosowanie Koncepcji w służbach NA z powrotem na płaszczyznę duchowych korzeni bezinteresownej służby. „Struktura oparta na tych podstawach może być jedynie służbą, nigdy rządzeniem”.
- Pytania i materiały do dyskusji** **26**

Wprowadzenie

Anonimowi Narkomani, jako Wspólnota, są zdefiniowani przez swoje zasady. Dwanaście Kroków opisuje nasz program osobistego zdrowienia. Dwanaście Tradycji zawiera doświadczenia, które mogą pomóc grupom NA utrzymać ich jedność. Natomiast Dwanaście Koncepcji zawiera zasady niezbędne do stosowania w strukturze naszych służb. Koncepcje są sumą ciężko zdobytych doświadczeń pierwszych czterdziestu lat naszej Wspólnoty, dotyczących takich zagadnień jak odpowiedzialność, zwierzchnictwo, delegowanie, przywództwo, dostępność, przewodnictwo duchowe, partycypacja, komunikacja, otwartość umysłu, uczciwość, finanse. Wszystkie razem, Dwanaście Koncepcji, pomagają upewnić się, że struktury naszych służb pozostaną zawsze oddane *służbie, a nie rządzeniu*.

Dwanaście Koncepcji dla służb NA to relatywnie niedawny dodatek do całości zasad przewodnich naszej Wspólnoty. Od powstania NA, czyli od początku lat 50., używaliśmy przewodnictwa Dwunastu Kroków w naszym osobistym zdrowieniu i Dwunastu Tradycji do kierowania naszymi grupami. Tradycje upoważniły grupy do stworzenia struktury służb, odpowiedzialnej bezpośrednio przed nimi. Również Tradycje dostarczyły podstawowych idei, jak prowadzić nasze zbiorowe wysiłki. Nasza wspólna siła i jedność, najwyższy autorytet miłującego Boga, przywództwo jako służba zamiast rządów, autonomia grupy, niesienie posłania jako główny cel naszej Wspólnoty, współpraca bez kumoterstwa, wzajemne wsparcie, zatrudnianie specjalistów, przyciąganie zamiast reklamy, publiczna anonimowość – bez żadnych wątpliwości zasady zawarte w Dwunastu Tradycjach zapewniają nam przewodnictwo we wszystkim, co robimy jako Wspólnota. Jednak Dwanaście Tradycji zostało stworzone specjalnie na potrzeby przewodnictwa *grupom* NA; intencją ich istnienia nigdy nie było dostarczanie *strukturom służb* szczegółowych wskazówek, których potrzebują, by działać. Dwanaście Koncepcji powstało w odpowiedzi na tę potrzebę.

Począwszy od Koncepcji Pierwszej, opisują one, jak tworzyć strukturę służb przez grupy, rozstrzygają odpowiedzialność i zwierzchność grup nad służbami NA oraz to, w jaki sposób moc wykonawcza grup jest delegowana na komitety i komisje naszej Wspólnoty, aby rozwijać i utrzymywać służby w imię NA jako całości. Koncepcje zwracają uwagę, że moc sprawcza służb musi być rozdzielana z uwagą, wyjaśniają, jakie kwalifikacje należy rozważyć przy wyborze odpowiedzialnych

liderów NA, i podkreślają ważność regularnej, otwartej komunikacji pomiędzy naszymi służbami w utrzymaniu ich dostępności. Żeby zminimalizować dezorientację przy zatwierdzaniu, wypełnianiu i obsadzaniu służb NA, Koncepcje zalecają, aby odpowiedzialność i obowiązki związane z każdą ze służb były jasno i klarownie zdefiniowane od samego początku. Skierowane do procesu podejmowania decyzji, stosowanego w naszych służbach, Koncepcje odwołują się zarówno do naszych duchowych podstaw jak i do praktycznej i etycznej mądrości, niejednorodności i otwartości umysłu. Dla ochrony przed nadużyciem delegowanej zwierzchności poszczególni służebni mają zapewnioną procedurę składania zażalenia. Odpowiedzialne zarządzanie funduszami NA, często punkt zapalny w dyskusjach służb, jest bezpośrednio określone. I w końcu, tak jak wszystkich Dwanaście Tradycji można podsumować i zawrzeć w jednym słowie: *anonimowość*, tak samo sens Dwunastu Koncepcji mieści się w podstawowym przesłaniu: „nasi przewodnicy powoływani są do tego, aby nam służyć, a nie do tego, aby nami rządzić”.

Teraz Dwanaście Koncepcji dla służb NA należy do *was*, grup Wspólnoty NA. Koncepcje oferują praktyczne przewodnictwo w pełnieniu służb każdego rodzaju, od służb na poziomie grupy do szczybla światowego. Jak „aktualne” jest Dwanaście Koncepcji? Wasze doświadczenia w ich stosowaniu zdecydują o ich aktualności. Są *aktualne* tylko dopóki dowodzą swojej *przydatności*. Jednakże, dokładnie tak jak Kroki, zawierają w sobie nasze wspólne doświadczenie w zdrowieniu, a Tradycje nasze doświadczenie w tworzeniu jedności grupy, tak Dwanaście Koncepcji zbiera rozległą ilość doświadczeń w pełnieniu służb NA. Dobrze by było, gdybyśmy się wszyscy nad tymi doświadczeniami zastanowili i stosowali je, gdziekolwiek jest to właściwe.

Dwanaście Koncepcji dla Służb NA

Dwanaście Tradycji NA jest właściwym przewodnikiem we wszystkich działaniach grup NA, a także stanowi podstawę dla służb NA. Naprowadzają nas one na właściwą drogę, kiedy pojawiają się pułapki, które mogą prowadzić do niepowodzenia. I tak, dla przykładu, poszczególne jednostki służb nie rządzą nami, lecz nam *służą*; pozostajemy z dala od publicznych dyskusji; nie popieramy ani nie sprzeciwiamy się kwestiom, które wielu naszych członków może osobiście poruszać; nasze podejście do choroby uzależnienia nie ma charakteru profesjonalnego; jesteśmy całkowicie samowystarczalni finansowo. Tradycje zapewniają naszej Wspólnocie właściwy kierunek w jej rozwoju i wciąż pozostają niezbędne.

Dwanaście Koncepcji służb NA, opisanych tutaj, ma praktyczne zastosowanie w strukturze służb na każdym poziomie. Zasady duchowe zawarte w naszych Krokach i Tradycjach zapewniają tym Koncepcjom podstawy, które są dostosowane do specyficznych potrzeb struktury służb w naszej Wspólnocie. Koncepcje są zachętą dla grup, aby z większą gotowością realizowały idee Tradycji, i dla struktury służb, aby działała efektywnie i odpowiedzialnie.

Koncepcje zostały wypracowane na podstawie naszego doświadczenia. Ich celem nie jest stanowienie „prawa” dla służb NA, lecz po prostu zaproponowanie zasad. Odkrywamy, że gdy świadomie stosujemy te zasady, nasze służby stabilizują się – tak samo, jak Kroki wnoszą stabilizację w nasze życie, a Tradycje – jednoczą i stabilizują nasze grupy. Dwanaście Koncepcji nadaje naszym służbom kierunek i pomaga zapewnić, że posłanie NA jest dostępne dla wszystkich uzależnionych, którzy mają pragnienie zaprzestania zażywania i rozpoczęcia nowej drogi życia.

1. Dla realizacji głównego celu naszej Wspólnoty grupy zebrały się i wspólnie powołały strukturę, która rozwija, koordynuje i utrzymuje służby w imieniu NA jako całości.
2. Grupy NA sprawują zwierzchnictwo nad służbami NA i na grupach spoczywa ostateczna odpowiedzialność w tej kwestii.
3. Grupy NA udzielają strukturze służb pełnomocnictwa niezbędnego do realizowania powierzonych jej zadań.
4. Skuteczność liderów jest wysoko ceniona w NA. Przy powierzaniu służb powinny zostać dokładnie rozważone predyspozycje kandydatów.

5. Przy każdym zadaniu powierzonym strukturze służb należy jasno określić pojedynczy ośrodek decyzyjny oraz zakres odpowiedzialności.
6. Sumienie grupy jest duchowym narzędziem, poprzez które zapraszamy miłującego Boga, aby oddziaływał na nasze decyzje.
7. Wszyscy członkowie ciała służb ponoszą bezpośrednią odpowiedzialność za decyzje tego ciała i powinni mieć możliwość pełnego uczestnictwa w procesie podejmowania decyzji.
8. Działanie struktury naszych służb zależy od rzetelności i skuteczności naszej komunikacji.
9. Wszystkie zespoły w strukturze służb są zobowiązane do uważnego rozważenia każdego punktu widzenia w procesie podejmowania decyzji.
10. Każdy członek struktury służb może zwrócić się o zadośćuczynienie osobistej szkody, bez obawy przed napiętnowaniem.
11. Środki finansowe NA wspomagają realizację naszego głównego celu i powinny być rozporządzane odpowiedzialnie.
12. Zgodnie z duchową naturą NA nasza struktura zawsze powinna być strukturą służby, nigdy strukturą władzy.

Koncepcja Pierwsza

Dla realizacji głównego celu naszej Wspólnoty grupy zebrały się i wspólnie powołały strukturę, która rozwija, koordynuje i utrzymuje służby w imieniu NA jako całości.

Podstawowym celem naszej Wspólnoty jest niesienie posłania, że „każdy uzależniony może przestać zażywać, może utracić chęć zażywania i znaleźć nową drogę życia”. Jednym z podstawowych środków, które umożliwiają niesienie posłania, są nasze mityngi. Te mityngi zdrowienia, odbywające się tysiące razy każdego dnia na całym świecie, są najważniejszą służbą oferowaną przez naszą Wspólnotę.

Pomimo że mityngi zdrowienia są najważniejszą służbą w NA, nie są one jedynymi środkami, poprzez które osiągamy podstawowy cel naszej Wspólnoty. Inne służby NA przyciągają na nasze mityngi uzależnionych, którzy wciąż jeszcze cierpią, niosą posłanie w więzieniach, udostępniają literaturę oraz umożliwiają grupom wzajemne dzielenie się doświadczeniem. Żadna z tych służb nie równa się wartości grupy oraz posłania niesionego na mityngu; jednak każda służba odgrywa niezastąpioną rolę w całym programie, została zaplanowana przez Wspólnotę NA po to, aby spełnić jej podstawowy cel.

Wspólnie możemy osiągnąć to, czego nie jesteśmy w stanie dokonać osobno. Sprawdza się to w naszym osobistym zdrowieniu i jest też prawdą, jeżeli chodzi o nasze służby. W nowych społecznościach Wspólnoty NA, oprócz mityngów, grupy często pełnią dodatkowo podstawowe służby. Ale pełnienie całego zakresu służb – infolinii, niesienia posłania w szpitalach i więzieniach, Informacji Publicznej i innych – wymaga więcej osób i finansów, niż może zebrać pojedyncza grupa. Stopień zorganizowania konieczny do ponoszenia takiej odpowiedzialności odsunąłby większość grup od niesienia posłania NA podczas mityngów. Również brak koordynacji wśród pojedynczych grup, pełniących różne służby, spowodowałby zamieszanie, powielanie i marnowanie potencjału. Z tych powodów większość grup nie podejmuje samotnie takich odpowiedzialności.

W jaki więc sposób grupy zapewniają pełnienie tych służb? Dokonyują tego poprzez łączenie zasobów, aby stworzyć strukturę, która rozwija, koordynuje i utrzymuje dla nich te służby, co zostawia grupom swobodę w pełnieniu ich własnej podstawowej odpowiedzialności.

Koncepcja Druga

Grupy NA sprawują zwierzchnictwo nad służbami NA i na grupach spoczywa ostateczna odpowiedzialność w tej kwestii.

Struktura służb NA została stworzona przez grupy po to, aby służyć ich wspólnym potrzebom. Komisje i komitety w naszej Wspólnocie istnieją, aby pomóc grupom dzielić się nawzajem swym doświadczeniem, dostarczać narzędzi, które pomogą grupom lepiej funkcjonować, przyciągać nowych członków na mityngi oraz nieść posłanie zdrowienia dalej, niż byłaby w stanie pojedyncza grupa. Grupy stworzyły strukturę służb, dlatego sprawują ostateczne zwierzchnictwo we wszystkich jej sprawach. Ponadto grupy ponoszą ostateczną odpowiedzialność za wspieranie wszystkich jej działań. Zwierzchnictwo i odpowiedzialność istnieją równolegle.

Ideałem jest, że zwierzchnictwo i odpowiedzialność to dwie strony tej samej monety. Praktykowanie jednej jest również praktykowaniem drugiej. Gdy nasze grupy zapewniają zasoby i środki, sumienie i idee, ludzi i pieniądze potrzebne do pełnienia służb w NA, nadają tym samym kierunek strukturom służb. Spójrzmy na kilka przykładów działania tych zasad.

Najważniejsze z zasobów włożonych w strukturę służb przez grupy są prawie wyłącznie duchowe: są to jej idee oraz sumienie. Bez głosu grup struktura służb może nie wiedzieć, jaka praca jest do wykonania, oraz czy służby, będące w strukturze, są tymi, których grupy potrzebują. Grupy określają idee i kierunek potrzebny strukturze służb do spełniania jej odpowiedzialności. Poprzez wyrażanie swoich potrzeb i zainteresowań grupy sprawują władzę nad strukturą służb, którą utworzyły.

Ludzie, którzy oddają swój czas służbie, są żywym zasobem, bez którego nasze komisje i komitety nie mogłyby istnieć, niezdolne do tego, aby służyć. Odpowiedzialnością grupy wobec struktury służb jest wybieranie delegata, który będzie służył najlepszym interesom grupy oraz całej Wspólnoty NA. Poprzez uważne wybieranie delegata oraz udzielanie mu regularnego wsparcia i przewodnictwa grupa praktykuje swoją zdolność do oddziaływania na służby NA, zarówno bezpośrednio, jak i pośrednio. Grupa wypełnia ogromną część zarówno swej odpowiedzialności jak i zwierzchnictwa wobec służb NA poprzez wybór odpowiedniego delegata, a następnie wysłanie go, aby służył w imieniu grupy.

Aby wypełnić służby, potrzebne są pieniądze. Bez nich nasze infolinie nie działałyby, listy mityngów nie mogłyby być aktualizowane, nie byłoby literatury do rozprowadzania, panele dla szpitali i więzień nie miałyby swoich ulotek, osoby zaangażowane w Informację Publiczną nie byłyby w stanie dostarczyć społeczeństwu drukowanych materiałów na temat naszej Wspólnoty. Na temat wydatków służących naszemu głównemu celowi zostanie powiedziane więcej w Koncepcji Jedenastej. Niemniej jednak przesłanie Koncepcji Drugiej dotyczące funduszy jest proste: odkąd grupy powołały strukturę służb do wykonywania pewnych zadań, są one również odpowiedzialne za dostarczenie potrzebnych funduszy.

Do tej pory przyglądaliśmy się temu, co Koncepcja Druga mówi do grup. Koncepcja ta zwraca się również do struktury służb. Grupy stworzyły, bezpośrednio lub pośrednio, każdą z naszych służb i komitetów. Grupy stworzyły, bezpośrednio lub pośrednio, każdą z naszych komisji i komitetów. A także, pośrednio lub bezpośrednio, dostarczyły środki stosowane przez te komisje i komitety. Grupy założyły strukturę służb jako pośrednika, dzięki któremu mogą wspólnie w lepszy sposób wypełniać podstawowy cel naszej Wspólnoty. Dlatego we wszystkich sprawach dotyczących każdego ogniwa struktury służb musi ona czujnie rozważać potrzeby i pragnienia grup. Koncepcję Drugą można odczytać jako sposób, w jaki grupy zwracają się do struktury służb: „Bądź odpowiedzialna za duchowe, osobowe i finansowe zasoby, których ci dostarczamy. Szukaj naszej rady, nie lekceważ naszych wskazówek”.

Grupy NA sprawują ostateczne zwierzchnictwo we wszystkich sprawach dotyczących służb w naszej Wspólnocie i należy się z nimi regularnie konsultować we wszystkich sprawach, które dotyczą ich bezpośrednio. Przykładowo propozycje dotyczące zmiany Dwunastu Kroków, Dwunastu Tradycji, nazwy, natury lub celu powinny być zaaprobowane bezpośrednio przez grupy. I odwrotnie, jeśli coś się nie układa w strukturze służb, grupy NA są odpowiedzialne za podjęcie konstruktywnych kroków w celu rozwiązania problemu. Nasze doświadczenie pokazuje, że radykalne działania, podjęte w pośpiechu, nie są dobre ani dla grup, ani dla naszych służb. Ponieważ zmiana rzadko następuje z dnia na dzień, cierpliwość i akceptacja mogą się okazać potrzebne. Niemniej sprawowanie ostatecznego zwierzchnictwa nad służbami NA, istotną częścią systemu służb powołanego przez naszą Wspólnotę, jest zarówno prawem, jak i odpowiedzialnością grup.

Koncepcja Trzecia

Grupy NA udzielają strukturze służb pełnomocnictwa niezbędnego do realizowania powierzonych jej zadań.

Na grupach NA spoczywa ostateczna odpowiedzialność oraz zwierzchnictwo nad strukturą służb, którą stworzyły. Jednakże gdyby grupy musiały bezpośrednio zająć się podejmowaniem decyzji dotyczących służb i komitetów, zabrakłoby im czasu i energii na niesienie posłania zdrowienia na mityngach. Z tego też powodu grupy udzielają strukturze służb pełnomocnictwa do podejmowania niezbędnych decyzji w wypełnianiu powierzonych im zadań.

Powierzenie pełnomocnictwa może w dużym stopniu odciążyć zarówno nasze grupy, jak i służby. Decyzje służb, które nie oddziałują bezpośrednio na grupy, mogą być podjęte efektywnie: infolinie, panel szpitali i więzień, Informacja Publiczna oraz projekty dotyczące rozwoju literatury mogą iść naprzód, służąc głównemu celowi NA. Nasze grupy, nie wymagając ratyfikowania każdej decyzji podjętej w ich imieniu na każdym poziomie służby, mogą w pełni poświęcić się niesieniu posłania w czasie mityngów.

Często używamy formalnych propozycji oraz przewodników, które pomagają nam zastosować Koncepcję Trzecią. Wyraźnie określamy każde zadanie, które chcemy, aby było wykonane, oraz rodzaj pełnomocnictwa, jaki udzielamy tym, którzy mają je wykonać. Jednakże nawet najbardziej wyczerpujący zestaw wskazówek nie może przewidzieć każdej sytuacji. Nasi zaufani służebni będą służyć nam najlepiej, jeżeli damy im pełną swobodę do praktykowania oceny w wykonywaniu przypisanych im zadań. Nasze służby pozostają bezpośrednio odpowiedzialne wobec tych, którym służą, niemniej jednak powinny one otrzymać rozsądny zakres swobody działania i pełnomocnictwa, aby móc działać zgodnie z własnym osądem w wypełnianiu swoich obowiązków. Grupa, komitet sterujący i inne komitety powinny wypracowywać we wspólnym sumieniu własne rozumienie jak najlepszego sposobu zastosowania danej Koncepcji.

Czasem obawiamy się, że przekazanie pełnomocnictwa będzie oznaczać utratę kontroli nad naszymi służbami. Koncepcje Pierwsza, Druga i Trzecia były opracowane tak, aby pomóc nam utrzymać odpowiedzialność za nasze struktury służb bez wiązania rąk zaufanym osobom pełniącym służby. Koncepcja Trzecia zachęca nasze grupy, aby skupiły się na własnych obowiązkach, zapewniając równocześnie strukturom służb niezbędne pełnomocnictwa potrzebne do wykonania pozostałych zadań. Dwanaście Koncepcji nie sugeruje, aby

nasze grupy rezygnowały ze swojej siły oddziaływania, pozwalając strukturze służb wdrażać wszystko to, co im się podoba. W końcu to grupy utworzyły strukturę służb po to, aby działała w ich imieniu, według ich wskazówek. Toteż gdy grupy potrzebują praktykować podejmowanie ostatecznych decyzji w sprawach służb, powinny one to robić. Jednakże w sprawach codziennych grupy przekazały komitetom i komisjom praktyczne pełnomocnictwa potrzebne do wykonywania przypisanych im zadań.

Powierzenie pełnomocnictwa może być ryzykowne, jeśli brakuje przy tym odpowiedzialności. Aby Koncepcja Trzecia mogła działać, muszą być również konsekwentnie stosowane pozostałe Koncepcje. Co najważniejsze, musimy z ostrożnością i uwagą wybierać zaufanych służebnych do pełnienia zadań. Nie możemy obarczać odpowiedzialnością i powierzać pełnomocnictwa tym, którzy od początku nie są zdolni do radzenia sobie z taką mocą decyzyjną, ani tym, którzy w ogóle nie chcą rozliczać się ze swoich działań. Jednakże jeśli wybieramy naszych przewodników z ostrożnością, starannie rozważając kandydatury tych, którym można zaufać w sprawie odpowiedzialnego praktykowania powierzonych im pełnomocnictw, wtedy możemy czuć się o wiele bardziej komfortowo, jeśli chodzi o pomysł delegowania pełnomocnictwa.

Gdy dajemy naszym służbom jakieś zadanie, musimy adekwatnie opisać im to, co chcemy, aby było zrobione, oraz dostarczyć pomocy potrzebnej do wykonania tej pracy. Następnie, gdy już daliśmy im instrukcje i wsparcie, musimy przekazać im pełnomocnictwo niezbędne do podjęcia decyzji związanych z wykonaniem zadań, które otrzymali. Gdy nasze grupy powierzają strukturze służb wystarczające pełnomocnictwo, nie muszą ulegać potrzebie podejmowania decyzji na każdym poziomie służb, a główny cel naszej Wspólnoty może być w pełni osiągnięty. Prawdłowo stosując Koncepcję Trzecią, nasze grupy uzyskują całkowitą swobodę w prowadzeniu mityngów zdrowienia i niesieniu posłania NA bezpośrednio do uzależnionego, który wciąż jeszcze cierpi, będąc zarazem pewnymi tego, że struktura służb, którą stworzyły, posiada niezbędne pełnomocnictwo do podejmowania decyzji związanych z powierzonymi im zadaniami.

Koncepcja Czwarta

Skuteczność liderów jest wysoko ceniona w NA. Przy powierzaniu służb powinny zostać dokładnie rozważone predyspozycje kandydatów.

Zaufanie konieczne do ufego przekazania zwierzchnictwa w służbie oparte jest na ostrożnym wyborze zaufanych służebnych. W kolejnych paragrafach podkreślamy cechy, które należy wziąć pod uwagę podczas wybierania zaufanych służebnych. Żaden lider nie będzie posiadał wszystkich tych cech. Są one ideałem efektywnego przewodnictwa, do którego dąży każdy zaufany służebny. Im głębiej rozważymy te cechy podczas wyboru kandydatów, tym lepsze będą nasze służby.

Osobiste pochodzenie, edukacja i zawodowe kwalifikacje, choć pomocne, niekoniecznie czynią przewodnictwo efektywnym. Podczas wybierania zaufanych służebnych należy pamiętać, że chodzi o całą osobę, której oddajemy nasze zaufanie, a nie jedynie o jej umiejętności. Jedną z pierwszych rzeczy, której szukamy podczas wybierania zaufanych służebnych, jest pokora. Bycie poproszonym o przewodnictwo, o służenie, o przyjęcie odpowiedzialności jest doświadczeniem pokory dla zdrowiejącego uzależnionego. Kontynuując pracę nad Dwunastoma Krokami, nasi zaufani służebni uświadomili sobie nie tylko swoje zdolności, ale również wady i ograniczenia. Wiedząc o tym, zgodzili się służyć naszej Wspólnocie, jak najlepiej potrafią, z pomocą Boga. Dobrzy przewodnicy w NA nie uważają, że wszystko muszą robić sami. Regularnie proszą o pomoc, radę i wskazówki. Przewodnicy w naszej Wspólnocie nie powinni być dyktatorami ani wydawać rozkazów; oni są naszymi sługami. Właściwe przewodnictwo w duchu służby to nie kierowane poprzez arogancki nakaz i żądanie poklasku; prowadzi ono poprzez przykład zachęcający do szacunku. Nic bardziej nie zachęca nas do respektu wobec zaufanych służebnych jak wyraźny przykład ich pokory.

Właściwe przewodnictwo w NA wykazuje się pełnym zakresem osobistych cech połączonych z duchowym przebudzeniem. Zależy nam od tych, którzy służą nam rozliczeniem ze swojej działalności kompletnie i uczciwie. Nasi przewodnicy muszą mieć tę uczciwość i integrację wewnętrzną potrzebną, aby uważnie słuchać innych, niemniej wciąż móc stać zdecydowanie po stronie zasad; muszą umieć pójść na kompromis i nie zgadzać się bez bycia kłótliwym; powinni demonstrować odwagę przekonań i umieć poddać się. Szukamy zaufanych służebnych, którzy chcą oddać swój czas i energię w pełnej troski i

wysiłku służbie innym, studiując dostępne zasoby materiałów, konsultując je z tymi, którzy są bardziej doświadczeni na ich polu działalności, oraz chąc z uwagą wypełniać zadania, które im powierzyliśmy, tak dobrze, jak to tylko możliwe. Uczciwość, otwartość umysłu i gotowość, niezbędne w zdrowieniu, są również podstawą w przewodnictwie.

Każdy członek NA może być przewodnikiem, a także każdy członek NA ma prawo służyć Wspólnocie. Efektywne przewodnictwo znaczy nie tylko wiedzieć, jak służyć, ale także wiedzieć, kiedy najlepszą formą służenia będzie ustąpić i pozwolić służyć innym. Sztywna biurokracja wstrzymuje wzrost naszej Wspólnoty, podczas gdy regularny przepływ nowego przewodnictwa, zrównoważonego przez kontynuację, inspiruje wzrost NA. Efektywny przewodnik wie również, że aby utrzymać różnicę pomiędzy zasadami i osobistymi ambicjami, ważne jest obserwowanie praktykowania zasady rotacji.

W niektórych sytuacjach zaufani służebni potrzebują specyficznych umiejętności do działania w roli efektywnych przewodników. Zdolności do dobrego komunikowania się mogą pomóc w dzieleniu się informacjami i pomysłami, zarówno w pracy w Komitecie jak i w zdawaniu raportu wobec tych, którym służą. Zdolności organizacyjne pomagają zaufanemu służebnemu nie komplikować prostych obowiązków i uczynić łatwo zrozumiałymi nawet kompleksowe zadania. Dobrymi przewodnikami w naszej Wspólnocie są ci, którzy widzą, dokąd prowadzą nas dzisiejsze działania, oraz oferują nam przewodnictwo w przygotowaniu się na wymagania jutra. Pewne doświadczenia edukacyjne, zawodowe, osobiste oraz w służbie mogą ułatwić zdrowiejącemu uzależnionemu służenie w jednej dziedzinie bardziej niż w innej. Wyrządzamy sobie, naszej Wspólnocie i zaufanym służebnym szkodę, gdy prosimy ich o wykonanie zadań, które są poza ich możliwościami.

Gdy z uwagą zastanawiamy się nad cechami przewodnictwa u kandydatów do służb, możemy z pewnością zostawić im przestrzeń, której potrzebują do wykazania się tymi cechami w naszym imieniu. Możemy pozwolić efektywnym sługom na wolność w służeniu, szczególnie gdy demonstrują swoją odpowiedzialność wobec nas, zdając regularne raporty ze swojej pracy i prosząc, jeśli to konieczne, o wskazówki. To prawda, nasi przewodnicy są tylko zaufanymi sługami, oni nami nie rządzą, niemniej oczekujemy także, że nasi przewodnicy będą nas prowadzić. Jeśli wybieramy ich z uwagą, możemy z pewnością pozwolić im na to.

Efektywne przewodnictwo ma w NA wysoką wartość. Koncepcja Czwarta mówi o cechach, które powinniśmy brać pod uwagę podczas

wybijania dla siebie przewodników. Jednak powinniśmy pamiętać, że spełnienie wielu odpowiedzialności w służbie nie wymaga niczego więcej niż jedynie pragnienia, aby służyć. Inne odpowiedzialności, podczas gdy wymagają pewnych specyficznych umiejętności, uzależniają ich wypełnienie daleko bardziej od duchowej dojrzałości oraz osobistej uczciwości zaufanego sługi. Dobra wola, głębia duchowa i bycie godnym zaufania są silną demonstracją takiego rodzaju przewodnictwa, które jest najwyżej cenione w NA.

Powinniśmy również pamiętać, że przewodnikami NA nie są tylko ci, którzy głosują w biurze. Okazja do bezinteresownej służby pojawia się zawsze, gdy przychodzimy do NA. Nasi członkowie praktykują osobiste przewodnictwo poprzez pomoc w sprzątaniu po mityngu, troszcząc się o powitanie nowoprzybyłego w naszej Wspólnocie i na wiele innych sposobów. Jako zdrowiejący uzależniony, każdy z nas może pełnić rolę przewodnika, dostarczając przykładu poprzez służenie naszej Wspólnocie. Ten łagodny duch służby innym formuje podstawę naszej Koncepcji Czwartej oraz przewodnictwa w NA.

Koncepcja Piąta

Przy każdym zadaniu powierzonym strukturze służb należy jasno określić pojedynczy ośrodek decyzyjny oraz zakres odpowiedzialności.

Kluczowe zastosowanie Koncepcji Piątej ma miejsce przy określaniu zadania, które powinno być wykonane, a najprościej to zrobić, stosując ją od samego początku. Gdy po raz pierwszy określamy zadanie dla jakiejś służby, powinniśmy najpierw zastanowić się, jakiego rodzaju zwierzchnictwo powierzamy, aby osiągnąć zamierzony cel, i jakiego rodzaju odpowiedzialności wymagamy od tych, którym powierzamy to zadanie. Następnie pewien zaufany służebny, komisja lub komitet winien być wyznaczony jako ośrodek decyzji i odpowiedzialności dla tego zadania. Tę prostą zasadę stosuje się we wszystkich służbach w NA, począwszy od grup aż po służby światowe.

Gdy podejmujemy decyzję na temat jakiegoś zadania i mówimy jasno, który z zaufanych służebnych, komitetów lub komisji posiada pełnomocnictwo potrzebne do wykonania tego zadania, unikamy niepotrzebnych nieporozumień. Nie ma wtedy sytuacji, gdzie dwa komitety próbują wykonać tę samą pracę, powielając wysiłki i kłócąc się na temat tego, kto ma większe pełnomocnictwo. Raporty z projektów wynikają w prosty sposób z pojedynczych ośrodków decyzji dotyczących tego projektu i proponują najbardziej dogodną informację.

Przypisane zadanie może być wykonane szybko i bezpośrednio, ponieważ nie ma wątpliwości, do kogo należy odpowiedzialność. A jeśli pojawia się problem co do projektu, wiemy dokładnie, dokąd się zwrócić, aby go naprawić. Wszystko idzie dobrze, gdy jasno określamy, komu powierzamy pełnomocnictwo w każdej służbie.

Pojedynczy ośrodek decyzyjny określony dla danego zadania służb jest także ośrodkiem odpowiedzialności. Jak już zauważyliśmy w Koncepcji Czwartej i jak zauważymy później w Koncepcji Ósmej, odpowiedzialność jest główną właściwością, cechującą służbę w NA. Gdy przekazujemy zaufanym służebnym odpowiedzialność za poszczególne zadania, chcemy, aby rozliczyli się oni z powierzonego im pełnomocnictwa. Oczekujemy, że będą dostępni, regularnie dostarczając nam sprawozdania z postępów w pracy oraz konsultując się z nami co do ich zadań.

Odpowiedzialność nie oznacza delegowania zwierzchnictwa po to, by natychmiast odebrać je z powrotem. Oznacza ona po prostu, że chcemy być informowani przez naszych zaufanych służebnych o decyzjach, które rozważają w pracy nad poszczególnymi zadaniami. Chcemy mieć możliwość oddziaływania na te decyzje, zwłaszcza jeśli dotyczą nas one bezpośrednio. Chcemy być również na bieżąco, jeśli chodzi o każde zadanie, które powierzyliśmy strukturze służb, tak że w razie, gdy coś się nie układa, możemy podjąć się naprawy.

Koncepcja Piąta pomaga nam odpowiedzialnie przekazać zwierzchnictwo nad służbami NA. Praktykując tę Koncepcję, wchodzimy w prostą, łatwą do zrozumienia umowę z naszymi zaufanymi służebnymi. Od samego początku wiedzą oni, z czym się do nich zwracamy, jakich decyzji od nich oczekujemy i do jakiego stopnia pozostają wobec nas odpowiedzialni za służbę, którą pełnią w naszym imieniu. Praktykowanie Koncepcji Piątej nie jest zadaniem, które można lekceważyć. Wzywa nas do uważnego zastanowienia się nad zadaniami, które chcemy, aby były wykonane. Wzywa nas też do wyraźnego określenia, kto powinien wykonać poszczególne zadania, do powierzenia koniecznego pełnomocnictwa oraz do wzięcia odpowiedzialności za te obowiązki. Aby stosować Koncepcję Piątą, potrzebny jest wysiłek, ale rezultaty są tego warte.

Koncepcja Szósta

*Sumienie grupy jest duchowym narzędziem,
poprzez które zapraszamy miłującego Boga,
aby oddziaływał na nasze decyzje.*

Sumienie grupy jest niezbędną siłą duchową. Jest naszym wrodzonym wyczuciem tego, co dobre i złe, osobistą refleksją nad obraniem właściwego kierunku. Nasz Tekst Podstawowy odnosi się do sumienia jako do jednej z tych „wyższych funkcji uczuciowych i umysłowych”, które „bardzo ucierpiały na skutek zażywania przez nas narkotyków”. Poprzez stosowanie naszych Kroków staramy się ożywić to sumienie i uczymy się, jak z niego korzystać. Gdy stosujemy zasady duchowe regularnie w naszym życiu, nasze decyzje i działania stają się coraz mniej umotywowane własnym interesem, a bardziej tym, co podpowiada nam sumienie.

Gdy uzależnieni, których sumienia przebudziły się w pracy nad Krokami, spotykają się razem, aby zastanawiać się nad kwestiami związanymi ze służbą, czy to na mityngu, czy też na spotkaniu w komitecie, są oni przygotowani do wzięcia udziału w budowaniu sumienia grupy. Korzystanie z sumienia grupy jest działaniem, poprzez które nasi członkowie wnoszą duchowe przebudzenie, potrzebne w rozwiązywaniu problemów związanych z NA. Sumienie jest więc kwestią, której musimy poświęcić szczególną uwagę.

Sumienie grupy jest niezbędnym elementem w procesie podejmowania decyzji we Wspólnocie Anonimowych Narkomanów, jednakże sumienie grupy *samo w sobie* nie jest mechanizmem podejmowania decyzji. Aby wyjaśnić tę różnicę, spójrzmy na nasze osobiste życie. Ludzie rozwijający się duchowo zwykle modlą się i medytują, zanim podejmą ważną decyzję. Najpierw zastanawiamy się nad źródłem naszej duchowej siły i mądrości, a następnie podążamy w podanym kierunku. Gdy bez zastanowienia stwierdzimy, że Bóg prowadzi nas za każdym razem, gdy podejmujemy jakąś decyzję, niezależnie od tego, czy Go prosiliśmy, aby oddziaływała na nas, tylko się oszukujemy. Ma to również zastosowanie w odniesieniu do sumienia grupy oraz wspólnego podejmowania decyzji.

Budowanie wspólnego sumienia dostarcza nam duchowego przewodnictwa, którego potrzebujemy przy podejmowaniu decyzji dotyczących służb. Bierzymy pod uwagę nasze Tradycje, szukamy przewodnictwa u naszej Siły Wyższej. Nasze grupy, komisje i komitety często stosują głosowanie jako obiektywne narzędzie,

za pomocą którego można wyrazić duchowe przewodnictwo przy użyciu bardziej zrozumiałych pojęć. Czasem jednak głosowanie jest niepotrzebne. Po przemyślanej, uważnej dyskusji widać wyraźnie, co w danej sytuacji podpowiada nam sumienie grupy. Tak jak szukamy jak najsilniejszej jedności w NA, tak w podejmowaniu decyzji szukamy zgody i porozumienia, a nie tylko większości głosów. Im uważniej się zastanawiamy, tym bardziej możemy być zgodni. Nie będzie też potrzebne głosowanie, które miałyby nam pomóc w przełożeniu sumienia grupy na wspólną decyzję.

Przy podejmowaniu specyficznych decyzji dotyczących służb głosowanie lub konsensus mogą być miarą sumienia naszej grupy. Jednakże sumienie grupy jest widoczne we wszystkich sprawach dotyczących naszej Wspólnoty, nie tylko w procesie podejmowania decyzji. Dobrym tego przykładem jest inwentura grupy. Gdy członkowie NA spotykają się razem, aby sprawdzić efektywność grupy w realizowaniu jej głównego celu, oni wszyscy badają swoje własne sumienia pod względem ich indywidualnej roli w życiu tej grupy. Zastanawiają się nad sprawami grupy jako całości w tym samym świetle. Taka sesja inwentury nie musi wcale doprowadzić do żadnych szczególnych decyzji. Jednak spowoduje ona wśród członków wzrost duchowej wrażliwości zarówno na potrzeby wciąż cierpiącego uzależnionego jak i na uczestników tej grupy.

Innym przykładem rozwijania sumienia grupy bez podejmowania żadnych decyzji związanych ze służbą, łatwym do wskazania przez każdego z nas, jest ten, z którym spotykamy się co tydzień na mityngach. Zdarza się często, że idziemy na mityng z jakimś osobistym problemem, szukając pocieszenia, wsparcia i wskazówek w doświadczeniu innych zdrowiejących uzależnionych. Nasi członkowie, z ich osobowością, pochodzeniem i potrzebami, rozmawiają ze sobą – i z nami – na temat duchowego przebudzenia, które odnaleźli poprzez stosowanie Dwunastu Kroków. Z tej różnorodności w grupie wyłania się wspólne posłanie, które możemy zastosować w naszym życiu: jest to posłanie zdrowienia. Znajdujemy w nim „terapeutyczną wartość wzajemnej pomocy między uzależnionymi”. Również w tym posłaniu odnajdujemy sumienie grupy, które odnosi się nie do spraw związanych ze służbą, ale do naszego osobistego duchowego rozwoju.

Sumienie grupy jest duchowym narzędziem, poprzez które wspólnie zapraszamy stałe przewodnictwo Siły Wyższej w podejmowaniu decyzji. Stosujemy Koncepcję Szóstą, gdy z ochotą podążamy drogą naszego osobistego zdrowienia, szukając stałego duchowego

przebudzenia, które umożliwia nam stosowanie zasad programu we wszystkich naszych sprawach, również tych związanych ze służbą. Praktykujemy Koncepcję Szóstą, gdy szukamy woli Boga, a nie naszej własnej, oraz gdy chcemy służyć innym, a nie sobie, w podejmowaniu decyzji dotyczących służb. Stosujemy ją również w naszych grupach, komisjach i komitetach, gdy zapraszamy miłującego Boga, aby odżył na nas, zanim podejmiemy decyzje odnoszące się do służb.

Koncepcja Siódma

Wszyscy członkowie ciała służb ponoszą bezpośrednią odpowiedzialność za decyzje tego ciała i powinni mieć możliwość pełnego uczestnictwa w procesie podejmowania decyzji.

Koncepcja Siódma jest pewnym sposobem na praktykowanie sumienia grupy na poziomie służb. Koncepcja ta sugeruje, że każde ciało służb powinno zachęcać swoich członków do udziału w procesie podejmowania decyzji tego ciała. Poprzez zebranie różnych punktów widzenia nasze komisje i komitety mają możliwość rozwijania sumienia grupy, które jest poinformowane i harmonijne oraz prowadzi do podejmowania decyzji z rozsądkiem i wyczuciem.

Nasze komisje i komitety reprezentują przekrój spojrzeń i doświadczeń NA. Udział każdego członka w procesie podejmowania decyzji jest ważny. Określenie udziału na poziomie grup jest całkiem proste: jeśli jesteś członkiem grupy, możesz w pełni uczestniczyć w jej procesie podejmowania decyzji. Natomiast określenie udziału w procesie podejmowania decyzji w większości komisji i komitetów jest trochę bardziej zawile, ale wciąż obowiązują te same zasady. Sumienie każdego wyrażone w wolny sposób jest podstawowym elementem sumienia grupy na każdym poziomie.

Służba w NA jest wysiłkiem całego zespołu. Reprezentanci naszych służb, jak i wszyscy inni zaufani służebni w zespole, są odpowiedzialni wobec całego NA, a nie wobec poszczególnego okręgu. Pełny udział każdego członka zespołu ma wielką wartość, ponieważ chcemy wyrazić sumienie grupy jako całości.

Nie ma jasno określonego prawa, które mówiłoby, jak stosować koncepcję brania udziału w poszczególnych sytuacjach. W atmosferze miłości, dojrzałego szacunku i otwartej dyskusji każde ciało służb podejmuje decyzje o tych sprawach dla siebie. W znaczących kwestiach dotyczących grup ciało służb będzie chciało poprosić grupy o bezpośrednie przewodnictwo. Jednakże w większości przypadków

ciało służb będzie praktykowało przekazane mu pełnomocnictwo w wywiązywaniu się z odpowiedzialności, którą przypisały mu grupy, rozwiązując kwestie w normalnym trybie podczas spotkań służb.

Zasada NA mówiąca o duchowej anonimowości jest podstawą Koncepcji Siódmej. Ta zasada wskazuje naszej Wspólnocie na relatywne znaczenie pojedynczego członka biorącego udział w służbach NA. Koncepcja Siódma, z naciskiem na wyrównanie relatywnej wagi każdego głosu w zespole, wprowadza duchową zasadę anonimowości w praktykę. Choć nie wszyscy możemy brać udział we wszystkich decyzjach podejmowanych przez Wspólnotę, wszyscy mamy prawo na pełny i równy udział w procesie podejmowania decyzji przez to ciało służb, którego jesteśmy członkami.

Koncepcja Ósma

Działanie struktury naszych służb zależy od rzetelności i skuteczności naszej komunikacji.

Podstawą struktury naszych służb jest jedność grup. Aby utrzymać tę jedność, potrzebujemy regularnej komunikacji w całej Wspólnocie Anonimowych Narkomanów. Grupy wspólnie stworzyły strukturę, która służy ich potrzebom i pomaga wypełnić wspólny cel. Efektywność struktury służb zależy od trwałej jedności grup NA oraz od ich stałego wsparcia i przewodnictwa. Można to osiągnąć jedynie w atmosferze uczciwej, otwartej i bezpośredniej wzajemnej komunikacji.

Regularna komunikacja odgrywa ogromną rolę w wypełnianiu ostatecznego celu naszych grup oraz w przekazywaniu pełnomocnictwa do grup NA. Poprzez swoich delegatów grupy regularnie przekazują strukturze służb swoją siłę, wyrażają sumienie oraz zgłaszają potrzeby i pomysły. Wszystkie grupy w swoich raportach pokazują komisjom i komitetom wyraźny kierunek dla działań służących NA jako całości. Pełna i dokładna informacja przekazana przez wszystkie elementy służb daje grupom możliwość zaznajomienia się z jej rutynowym działaniem. W przypadku gdy w jednej z naszych komisji lub w komitetach pojawia się problem, grupy potrafią go zidentyfikować i mają większą możliwość poradzenia sobie z nim. Grupy będą miały możliwość dostarczenia strukturze odpowiedniego wsparcia, wiedząc, jakiego rodzaju środki są potrzebne do wykonania danego zadania.

Przejrzysta i częsta obustronna komunikacja jest istotnym warunkiem w delegowaniu zadań. Grupy, zlecając strukturze służb wykonanie jakiegoś zadania, przekazują jej pełnomocnictwo potrzebne

do podjęcia decyzji związanych z tym zadaniem. Musimy polegać na naszych zaufanych służebnych, zanim ze spokojem przekazemy im pełnomocnictwo. Taki rodzaj zaufania zależy w dużej mierze od regularnej komunikacji. Dopóki komisje i komitety regularnie wydają kompletne i rzetelne raporty ze swojej działalności, możemy być pewni, że roztropnie przekazaliśmy nasze pełnomocnictwo.

Otwarta i szczerą komunikacją jest istotną cechą efektywnego przewodnictwa. Zaufani służebni muszą z uwagą słuchać tych, którym służą, aby lepiej poznać ich pomysły, życzenia, potrzeby i sumienie. Przewodnicy w NA regularnie przekazują pełne i dokładne raporty po to, aby umożliwić grupom udzielanie wsparcia i przewodniczenia naszym służbom. Nie chodzi o to, aby zaufani służebni bezustannie zasypywali nas wszystkimi możliwymi faktami i liczbami, ale oczekujemy od nich wyczerpujących informacji z każdej działalności i dyskusji, jeśli o to poprosiliśmy. Zaufani służebni, komunikując się z tymi, którym służą, wykazują postawę otwartości, zainteresowania, biorąc każdego pod uwagę. Taka otwartość w wypowiedaniu się może być niewygodna, ale jest niezbędna w utrzymaniu jedności naszych służb.

Trwała komunikacja jest niezbędna w rozwoju sumienia grupy, które jest duchowym sposobem, w jaki zapraszamy miłującego Boga, aby oddziaływał na nasze decyzje. Komunikacja powinna być uczciwa i bezpośrednia, aby mogła rozwijać sumienie grupy. Grupy, komisje i komitety nie są w stanie ukształtować świadomego sumienia, nie posiadając pełnego obrazu sytuacji. Spotykając się, aby przedyskutować kwestie dotyczące służb, dzielimy się otwarcie naszymi pomysłami i wiadomościami, wyrażając to, co akurat myślimy lub czujemy na dany temat. Słuchamy z uwagą tego, co mówią inni, i bierzemy pod uwagę ich wiadomości i przemyślenia; konsultujemy się z innymi na temat tego, co mówi nam nasze własne sumienie, a następnie podejmujemy decyzję. Sumienie, które karmi się ignorancją, jest nieefektywne i niezdolne do przekazania przewodnictwa, na którym można by polegać. Jedynie w atmosferze regularnej i otwartej komunikacji pomiędzy wszystkimi zainteresowanymi stronami sumienie może rozwijać się efektywnie.

Celem naszej służby jest pomoc Wspólnocie w zrealizowaniu jej podstawowego celu, jakim jest niesienie posłania uzależnionemu, który wciąż jeszcze cierpi. Uczciwa, otwarta i bezpośrednia komunikacja jest podstawą zarówno rzetelności, jak i efektywności struktury służb NA. Od dobrej komunikacji pomiędzy poszczególnymi elementami

Wspólnoty NA zależą: jedność, odpowiedzialność grup i przekazywanie pełnomocnictwa, przewodnictwo, sumienie grupy oraz zaangażowanie. Dzięki regularnej wzajemnej komunikacji grupy i służby mogą znaleźć się w warunkach sprzyjających do podtrzymywania ideałów i wypełniania zadań opisanych w Dwunastu Koncepcjach.

Koncepcja Dziewiąta

Wszystkie zespoły w strukturze służb są zobowiązane do uważnego rozważenia każdego punktu widzenia w procesie podejmowania decyzji.

Łatwo jest dyskutować z tymi, którzy się z nami zgadzają. Zdrowiejąc, uczymy się jednak, że nasze słuszne rozumowanie niekoniecznie podaje nam najlepsze wskazówki. Uczono nas, że przed podjęciem znaczących decyzji powinniśmy skonsultować nasz osąd z pomysłami innych. Doświadczenie pokazało nam, że opinie tych, którzy się z nami nie zgadzają, są często tymi, których najbardziej potrzebujemy wysłuchać. Koncepcja Dziewiąta zwraca uwagę na ten aspekt naszego doświadczenia zdrowienia w pracy w służbach. Nasze grupy, komisje i komitety powinny aktywnie poszukiwać wszystkich możliwych punktów widzenia podczas podejmowania decyzji.

Efektywne sumienie grupy to sumienie w pełni poinformowane. Używamy Koncepcji Dziewiątej, aby być pewnym, że sumienie grupy jest możliwie najlepiej poinformowane. W każdej dyskusji wydaje się słusznym ignorowanie opornych członków, zwłaszcza przez znaczną większość myślącą podobnie. Często jednak to ten pojedynczy głos, dostarczający nowych informacji lub wyjątkowej perspektywy, chroni nas przed decyzjami podjętymi w pośpiechu lub przy braku odpowiednich informacji. We Wspólnocie Anonimowych Narkomanów zachęca się nas do szanowania tego pojedynczego głosu, do chronienia, a nawet poszukiwania go, ponieważ bez niego decyzje naszych służb bez wątpienia wiele by straciły.

Koncepcja Dziewiąta również zachęca każdego z nas do otwartego wyrażania naszych myśli w dyskusjach na temat naszych służb, nawet jeśli większość członków myśli inaczej. Koncepcja ta nie mówi nam wcale, że mamy zawsze mówić „nie”, sprzeciwiając się wszystkiemu, co postanowiła większość. Mówi ona, że jesteśmy zobowiązani do dzielenia się naszymi myślami i naszym sumieniem z innymi, dokładnie wyjaśniając nasze stanowisko i słuchając równie uważnie opinii innych. Gdy wykazujemy się odwagą konieczną do wyrażania naszych myśli, okazując równocześnie szacunek innym, możemy być

pewni, że działamy w najlepszym interesie Wspólnoty NA. Trwając przy wnikliwej dyskusji w ważnych kwestiach, w najgorszym wypadku zajmiemy każdemu trochę czasu, natomiast w najlepszym – uchronimy Wspólnotę przed konsekwencjami decyzji podjętych w pośpiechu lub przy braku informacji.

W procesie podejmowania decyzji ciało służb może praktykować Koncepcję Dziewiątą na wiele sposobów. Jeśli jesteś członkiem tego ciała, wszystko, co masz robić, to podnieść rękę i mówić. Jeśli twoje spostrzeżenie jest złożone, możesz zechcieć zapisać je sobie, tak aby inni członkowie komisji lub komitetu mogli uważnie się temu przyjrzeć.

Jeśli nie jesteś uczestnikiem należącym do ciała służb, lecz jako członek NA masz coś do powiedzenia w kwestii służb, masz wiele możliwości wyrażenia swojej opinii. Kiedy dzielisz się swoimi poglądami podczas mityngów organizacyjnych twojej grupy, możesz być pewny, że twoje zdanie będzie zawarte w jej sumieniu; jest ono wskazówką dla delegata, który bierze udział w dyskusjach na temat służb. Wiele komisji i komitetów organizuje również otwarte spotkania, gdzie możesz wyrażać swoje opinie przed ciałem służb. Gazetki i magazyny Wspólnoty, zarówno na poziomie lokalnym jak i światowym, często dają członkom możliwość dzielenia się opiniami na temat aktualnych spraw dotyczących służb. Niezależnie od przynależności do ciała służb jest wiele sposobów na osobistą realizację Koncepcji Dziewiątej.

Nasz proces podejmowania decyzji nie jest doskonały. Wiele grup, komisji i komitetów zdaje sobie sprawę z tego faktu oraz uznaje znaczenie mniejszości przy każdej decyzji, którą podejmuje. Gdy zaaprobowanie wniosku odbywa się większością głosów, organy służb proszą często tych, którzy głosowali przeciw decyzji, aby wyrazili głośno lub pisemnie swoje zdanie. Jeśli decyzja ta wymaga rewizji w późniejszym czasie, takie opinie mniejszości mogą okazać się bezcenne w podejmowaniu nowego kierunku dla służb.

Koncepcja Dziewiąta zachęca nas, abyśmy słuchali sumienia grupy także po podjęciu decyzji. Ciało służb powinno wsłuchiwać się w dyskusje, które się wówczas wywiązują. Może się zdarzyć, że w wyniku takiej dyskusji ciało służb zmieni decyzję wcześniej podjętą. W sytuacji zakwestionowania decyzji i podjęcia nad nią ważnej dyskusji jest ona nadal aktualna. Wszyscy powinni tę decyzję zaakceptować na ten czas i uczciwie wcielać w życie. Brak zaangażowania lub całkowity opór powoduje, że wcielanie postanowień nie przebiega zgodnie z zasadami poddania i akceptacji. Musimy szanować decyzje, które

podejmujemy z rozwagą, i ruszać dalej, żeby zajmować się sprawami związanymi ze służbą w naszej Wspólnocie.

Podstawą sumienia grupy jest wyrażanie sumienia przez poszczególne osoby. Bez niego jesteśmy pozbawieni przewodnictwa miłującego Boga, naszego najwyższego autorytetu. Gdy zdanie większości zostaje zakwestionowane przez mniejszość, nasze komisje i komitety powinny zawsze traktować taki głos z ogromnym szacunkiem i słuchać z uwagą. Informacje i opinie zaproponowane przez mniejszość mogą uchronić nas przed niebezpiecznymi błędami, a nawet doprowadzić nas na nowe obszary służby, o których wcześniej nie marzyliśmy i gdzie będziemy mogli wypełniać podstawowy cel naszej Wspólnoty efektywniej niż dotychczas. Dla dobra naszej Wspólnoty i tych członków, którzy jeszcze mają do nas dołączyć, nasze grupy, komisje i komitety w procesie podejmowania decyzji powinny zawsze dokładnie rozważyć wszystkie punkty widzenia.

Koncepcja Dziesiąta

Każdy członek struktury służb może zwrócić się o zadośćuczynienie osobistej szkody, bez obawy przed napiętnowaniem.

Koncepcja Dziesiąta w naszej Wspólnocie gwarantuje szacunek wobec poszczególnego zaufanego służebnego. Koncepcja ta może wydawać się oczywista, lecz nasze przekonanie o słuszności zasad z nią związanych jest tak mocne, że chcemy wyrazić to głośno i wyraźnie. Anonimowi Narkomani są wspólnotą duchową i posiadają głębokie idee dotyczące traktowania siebie nawzajem. Nasi członkowie są jednak tylko ludźmi i czasami ranią jedni drugich. Koncepcja Dziesiąta jest obietnicą naszej duchowej wspólnoty, że jeśli kogoś w środowisku służb skrzywdzono, może się on zwrócić o zadośćuczynienie szkody.

Różne okoliczności wymagają od nas stosowania Koncepcji Dziesiątej. W jednym ze znanych nam przypadków pewną osobę mianowano do przejęcia zadania w komitecie okręgu. Aby komitet mógł przedyskutować jej kwalifikacje, osoba ta opuściła salę. Podczas dyskusji jeden z członków niesłusznie zniszczył reputację kandydata, co spowodowało jego wycofanie. Kilka dni później człowiek ten dowiedział się o dyskusji na temat jego osobistego życia i o jej wpływie na wybory. Czując skrzywdzenie i złość, zdecydował się porozmawiać ze swoim sponsorem, zrobić obrachunek ze swojego własnego udziału w sprawie i pomodlić się o prowadzenie. Po podjęciu tych kroków był pewny,

że ma prawo zwrócić się do komitetu o zadośćuczynienie. Napisał list, wyrażając przekonanie, że został przez komitet pokrzywdzony, i poprosił o nowe głosowanie. List odczytano i przedyskutowano miesiąc później na kolejnym spotkaniu. Po zbadaniu sumienia członkowie komitetu przyznali, że popełnili błąd i postanowili przeprowadzić ponowne, sprawiedliwe wybory.

Koncepcja Dziesiąta zapewnia prawo do ubiegania się o zadośćuczynienie osobistej szkody po części po to, aby chronić tych, którzy odpowiedzialnie praktykują Koncepcję Dziewiątą, dzieląc się swoimi spostrzeżeniami podczas dyskusji. Koncepcje Dziewiąta i Dziesiąta sprzyjają atmosferze, w której nasi członkowie czują się wolni, aby otwarcie wypowiadać się w bieżących kwestiach. Taka atmosfera życzliwości jest konieczna do budowania skutecznego sumienia grupy. Jeśli po wykazaniu się odwagą w głoszeniu swoich przekonań osoby stają się przedmiotem napiętnowania zainicjowanego przez tych, którzy się z nimi nie zgadzają, Koncepcja Dziesiąta pozwala na zwrócenie się do właściwego organu służb o zadośćuczynienie osobistej szkody. A zatem szacunek dla poszczególnych członków NA ze strony struktury służb jest zagwarantowany. We Wspólnocie jak nasza, gdzie powodzenie zależy od dojrzałego wsparcia i współpracy, taki rodzaj szacunku dla drugiej osoby jest niezbędnym.

Jeden z takich przypadków dotyczył członka podkomitetu, który praktykował Koncepcję Dziewiątą, wypowiadając się przeciwko projektowi zaproponowanemu przez powiernika komitetu. W kolejnych miesiącach powiernik ten przestał wysyłać do tej osoby sprawozdania i biuletyny komitetu, a nawet nie dopilnował, aby poinformować ją o czasie i miejscu następnych spotkań. Dana osoba kontaktowała się z nim, prosząc o naprawienie błędu, lecz spotkała się z odmową. Postanowiła zatem zwrócić się do komitetu okręgu o zadośćuczynienie osobistej szkody ze strony powiernika.

Koncepcja Dziesiąta jest zapewnieniem naszej Wspólnoty o szacunku wobec poszczególnych zaufanych służebnych. Jeśli uważasz, że zostałeś skrzywdzony podczas przynależności do ciała służb NA i chciałbyś zastosować Koncepcję Dziesiątą, rozmawiaj o tym ze swoim sponsorem, zrób obrachunek ze swojego udziału w sprawie, módl się i medytuj. Jeśli po refleksji wciąż uważasz, że zostałeś osobiście skrzywdzony i że powinieneś zwrócić się o zadośćuczynienie, napisz list do komitetu wyjaśniający tę sytuację lub podziel się tym problemem podczas jego spotkania. Członkowie komitetu powinni przyjrzeć się tej sprawie, a następnie zadośćuczynić, jeśli uznają, że

został skrzywdzony. Mamy nadzieję, że konieczność stosowania Koncepcji Dziesiątej w służbach NA będzie jedynie sporadyczna. Gdyby jednak zaszła taka potrzeba, Koncepcja ta jest po to, aby wcielić w życie duchowe idee naszej Wspólnoty.

Koncepcja Jedenasta

Środki finansowe NA wspomagają realizację naszego głównego celu i powinny być rozporządzane odpowiedzialnie.

Członkowie NA z całego świata wpłacają pieniądze, aby pomagać naszej Wspólnocie wypełniać swój główny cel. Na każdym elemencie naszej struktury spoczywa obowiązek używania tych funduszy do niesienia posłania zdrowienia NA jak tylko to możliwe daleko. By tego dokonać, nasze struktury muszą zarządzać tymi funduszami odpowiedzialnie, rozliczając się z nich w pełni i dokładnie przed tymi, którzy je wnieśli.

Fundusze Anonimowych Narkomanów powinny być zawsze wydawane na dążenie do realizacji głównego celu. Pieniądze pokrywają wydatki związane z mityngami, informowaniem społeczeństwa o NA i dotarciem do uzależnionych, którzy nie mogą dotrzeć na mityng. Są wykorzystywane do tworzenia, produkowania, tłumaczenia i dystrybuowania naszego posłania w formie pisemnej oraz by zjednoczyć naszych członków w służbie kierowanej wizją upowszechniania naszego posłania na całym świecie wszystkim potrzebującym. Wszystko to czyni się w oparciu o duchowy cel NA: niesienia posłania uzależnionemu, który wciąż jeszcze cierpi.

Fundusze służb nie są łatwo pozyskiwane. By osiągnąć nasz cel, potrzebujemy dostępu do wszystkich wpływów finansowych. Nasze grupy, okręgi i komitety muszą produktywnie wykorzystywać pieniądze, które im przekazujemy, opierając się beztróskiemu wydawaniu pieniędzy. Mając główny cel w głowie, nasze służby unikną marnowania pieniędzy, używając funduszy im powierzonych, by nieść posłanie jak najbardziej efektywnie.

Jednym ze sposobów wdrażania Koncepcji Jedenastej jest stworzenie przejrzystych priorytetów wydatków oraz porównywanie każdego zgłoszonego wydatku z listą priorytetów. Wiele grup, okręgów oraz komitetów ma więcej priorytetów niż ich budżety są w stanie pokryć. W takich przypadkach tylko główne priorytety mogą zostać sfinansowane.

Pieniądze to tylko jeden z zasobów, jakim powinniśmy

odpowiedzialnie zarządzać. Choć Koncepcja Jedenasta odnosi się bezpośrednio do zarządzania środkami finansowymi, ma również wpływ na zarządzanie wszystkimi zasobami naszych służb. Większość zadań zależy w takim samym stopniu od pomysłów, informacji, sumienia, czasu i zaangażowania członków, co do pieniędzy. Jeżeli posiadamy środki potrzebne do wykonania zadania, ale brakuje nam czasu lub pomysłów, lepiej poczekać, aż uzbieramy *wszystkie* potrzebne zasoby. Jeśli tego nie zrobimy, zmarnujemy środki NA. W odpowiedzialnym zarządzaniu i ustalaniu priorytetów dotyczących wkładanego wysiłku naszych służb musimy brać pod uwagę ogólny obraz zasobów, nie tylko nasze finanse.

W ustalaniu priorytetów może nas kusić, by patrzeć tylko na nasze własne potrzeby, trzymać kurczowo się środków, wydając pieniądze tylko na własne zadania i cele, lekceważąc naszą rolę w zapewnianiu potrzebnych środków na wszystkie szczeble służb. Ten sposób myślenia jest sprzeczny z Koncepcją Jedenastą. Wysoko na liście naszych priorytetów powinno być zobowiązanie dążenia do osiągnięcia celu NA jako całości. Aby służby NA spełniały swoją funkcję, rozrastając się i wypełniając nasz główny cel na całym świecie, nie można dopuścić do tego, by przepływ środków utykał na jakimkolwiek szczeblu struktury.

Choć grupy są odpowiedzialne za finansowanie naszych służb, są również odpowiedzialne za rozsądne zarządzanie swoimi datkami. Przekazując pieniądze, grupy powinny się zastanowić, co dadzą te pieniądze, kiedy przejdą z ich rąk. Czy przyniosą korzyść służbie grup? Czy wspomogą niesienie posłania do uzależnionego, który wciąż jeszcze cierpi? Czy okręgi i komitety wydadzą je mądrze? Nasze grupy mają wolność i mogą decydować, ile przeznaczą na poszczególne szczeble naszej struktury. Zachęcamy do tego, a także do robienia tego odpowiedzialnie.

To nie oznacza, że grupy muszą przeznaczać swoje datki na jakiegokolwiek konkretne podkomitety. Grupy stworzyły strukturę służb nie tylko po to, by służyła w ich imieniu, ale by *koordynowała* tymi służbami. Przekazując strukturze służb uprawnienia niezbędne do wykonania jej obowiązków, grupy przekazały również uprawnienia do koordynowania podziałem zasobów na każdym szczeblu służby. W ten sposób potrzeby i cele wszystkich sfer służb można wydajnie zbilansować, biorąc pod uwagę całość zasobów koordynowanej służby.

Przejrzysta i szczerza komunikacja ze strony naszych służb jest najlepszym sposobem pomocy naszym grupom w odpowiedzialnym

wpłacaniu środków. Kiedy grupy otrzymują pełne, regularne sprawozdania z działalności swoich służb i komitetów, zaczynają widzieć ogólny obraz służby. Grupy powinny również otrzymywać informację o kosztach tych działań. Ten rodzaj komunikacji upewnia grupy, że ich datki są wykorzystywane rozsądnie.

Bezpośrednie wpłaty od grup na nasze struktury zachęcają do odpowiedzialnego zarządzania środkami i pomagają naszym służbom utrzymać koncentrację na głównym celu NA. W naszym doświadczeniu, kiedy podejmujemy zobowiązanie, by finansować pracę każdego szczebla struktury służb wyłącznie poprzez datki z grup, łatwiej nam jest utrzymać silną więź pomiędzy grupami i ciałami służb. Nasze grupy zdają się być bardziej świadome pracy wykonywanej w ich imieniu i odpowiedzialności za dostarczanie służebnym komitetom odpowiednich zasobów finansowych. Kiedy wszystkie szczeble naszej struktury otrzymują finansowe wsparcie od grup, więzi wzajemnej odpowiedzialności zacieśniają się. Dodatkowo, uwalniając nasze komitety od potrzeby zbierania pieniędzy, umożliwiamy im skupienie całej uwagi na wypełnianiu głównego celu NA.

Przejrzystość jest niezbędna w odpowiednim zarządzaniu finansami NA. Kiedy członkowie Anonimowych Narkomanów zapewniają fundusze grupom, komitetom, biuram oraz złotom, nasza struktura służb jest odpowiedzialna za rozliczenie się z użytych środków. Regularne raporty finansowe, otwarte księgi, okresowe kontrole – tak jak to opisano w różnych podręcznikach stworzonych dla skarbników NA – pomagają zapewnić członków, że ich datki są mądrze wykorzystywane, a służący są odpowiedzialni finansowo przed tymi, którym służą. Raporty skarbnika pokazują, jak aktualny stan wydatków ma się do utworzonej listy priorytetów. Stałe raporty finansowe pomagają w tworzeniu realistycznych planów na przyszłe cele. Regularne składanie raportów oraz kontrole pomagają również powstrzymać kradzież środków NA, a jeśli do kradzieży dochodzi – wykryć i powstrzymać proceder.

Gdy członkowie wspierają służby, oczekują, że ich pieniądze zostaną wykorzystane rozsądnie i wydane wyłącznie w celu dalszej realizacji naszego głównego celu. Przyjmując te datki, nasze grupy, okręgi i komitety podejmują zobowiązanie, by wykorzystać je do niesienia posłania i zarządzać nimi odpowiedzialnie.

Koncepcja Dwunasta

Zgodnie z duchową naturą NA nasza struktura zawsze powinna być strukturą służby, nigdy strukturą władzy.

Bezinteresowna służba jest dążeniem duchowym. Nasz Krok Dwunasty mówi po części, że „przebudzeni duchowo”, indywidualnie „staraliśmy się nieść posłanie innym uzależnionym”. Nasze wspólne przedsięwzięcia w ramach służb wyrastają z tego samego duchowego fundamentu. Doświadczając działania programu w naszym własnym życiu, łączymy się i działamy wspólnie, aby nieść posłanie zdrowienia dalej, niż moglibyśmy to robić indywidualnie. Służba w NA nie na tym polega, aby forsować naszą wolę i przekonywać innych do naszych pomysłów; służba w NA polega na tym, aby służyć innym z pokorą, nie oczekując nagród.

Ta zasada leży u podstaw wszystkiego, co robimy w grupach, komitetach i zespołach. Koncepcja Dwunasta przypomina nam, iż doświadczaliśmy zdrowienia tylko dlatego, że inni praktykowali tę zasadę przed nami, angażując swój czas i troskę, aby nieść nam posłanie, kiedy cierpieliśmy jeszcze z powodu czynnego uzależnienia. Służąc, wyrażamy naszą wdzięczność za zdrowienie, które inni podzielili z nami. Nic nie może być dalej od żądy kierowania lub rządzenia niż duch bezinteresownej służby.

Nasze grupy powstały, ponieważ stwierdziliśmy, że sami nie jesteśmy w stanie „przestać brać, utracić chęć zażywania i znaleźć nową drogę życia”. W ten sam sposób grupy łączą się w twórczą strukturę służb, która jest wspólnym wysiłkiem, aby nieść posłanie dalej, niż grupy mogłyby to robić osobno. Struktura służb nie powstała po to, aby niektóre grupy mogły zmuszać inne grupy do tego, aby wykonywały ich rozkazy. Struktura służb jest budowana w celu połączenia sił poszczególnych grup, aby pełnić potrzebne służby, które nie mogłyby być realizowane dobrze (o ile w ogóle mogłyby być realizowane) przez pojedyncze grupy. A służby te to m.in.: rozwijanie i rozprowadzanie materiałów, które rozpowszechniają nasze posłanie w druku; dostarczanie informacji o NA do społeczeństwu; niesienie posłania uzależnionym, którzy nie mogą brać udziału w naszych mityngach; wspieranie nowych grup i nowych wspólnot NA. Służba w NA jest wspólnym wysiłkiem zaufanych powierników, którzy otrzymują przewodnictwo grup, nie jest natomiast władzą narzucaną przez ciało rządzące.

Proces łączenia się grup w strukturze służb jest wyrazem pokory grupy. W pojedynkę mogą one zrobić dużo, dużo mniej, niż można zrobić razem, aby realizować najważniejszy cel naszej Wspólnoty. W ten sam sposób różne elementy struktury służb odgrywają swoją własną odrębną rolę w szerszym planie służby NA. Wszystkie te elementy zależą w swojej efektywności od siebie nawzajem; kiedy jakkolwiek z tych elementów próbuje zachowywać się jak agencja rządowa, zamiast jak narzędzie służby, nadweręża on więź, która łączy nas wszystkich, zagrażając ogólnej efektywności naszej Wspólnoty w niesieniu posłania. Pokora jest konieczną cechą służby NA wolnej od rządzenia.

Aby dobrze służyć, każdy element naszej służby musi podjąć poważny wysiłek w kierunku skutecznej komunikacji. Jako grupy, jako powiernicy i jako komitety, musimy dzielić się z innymi i słuchać z uwagą i szacunkiem ich słów skierowanych do nas. Inni mogą używać języka, aby podzielić siłę ich oponentów, tak aby nimi rządzić; w służbie NA dzielimy się ze sobą nawzajem tak, abyśmy mogli połączyć nasze siły w sprawie lepszego wypełniania głównego celu naszej Wspólnoty. Aby zachować kompetentność wobec tych, którym służymy, musimy informować ich o naszych działaniach w sposób kompletny, odpowiedni i zwięzły. Wolna od rządzenia natura struktury naszych służb dyktuje nam, abyśmy w naszych własnych decyzjach szukali porady innych; ich zgody w decyzjach, które dotyczą ich samych, oraz ich współpracy w decyzjach dotyczących nas wszystkich. Otwarta, uczciwa komunikacja wprost wzmacnia ducha służby w naszej Wspólnocie i osłabia popędy do rządzenia.

Rodzaj kompetencji, jakie nasze grupy delegują na zgromadzenia i do komitetów, to kompetencja do tego, aby służyć, a nie do tego, aby rządzić. Każdy element struktury służby, począwszy od poziomu grupy do poziomu służb światowych, ma swoją własną rolę do odegrania; jednakże wszystkie elementy służą razem jako zespół, dążąc do realizacji wspólnego celu, „aby żaden uzależniony szukający zdrowienia nie musiał umrzeć, nie mając szansy znalezienia nowej drogi życia”. To nasze, czasem ciężko zdobyte doświadczenie pokazuje nam, że jakość służby, tak samo jak jakość zdrowienia, może być osiągnięta w atmosferze wzajemnego szacunku, wzajemnego wsparcia i wzajemnego zaufania. Razem zdrowiejemy i razem służymy – to jest duchowa istota naszego programu i fundament naszej Wspólnoty. Struktura bazująca na tym fundamencie może być tylko strukturą służby, nigdy strukturą władzy.

Pytania i materiały do dyskusji

Te uwagi i pytania zostały zebrane razem, by pomóc indywidualnym członkom, jak również grupom warsztatowym zgłębiać Dwanaście Koncepcji NA. Pod każdym rozdziałem znajduje się krótkie streszczenie dotyczące najważniejszych kwestii związanych z każdą Koncepcją. Ty bądź twoja grupa warsztatowa możecie zechcieć wykorzystać między innymi te zagadnienia, by zadać sobie pytania, jak powinny działać służby NA i jak Dwanaście Koncepcji możecie zastosować we własnym przypadku.

Koncepcja Pierwsza

Dla realizacji głównego celu naszej Wspólnoty grupy zebrały się i wspólnie powołały strukturę, która rozwija, koordynuje i utrzymuje służby w imieniu NA jako całości.

Podstawową odpowiedzialnością grupy NA jest prowadzenie mityngów niosących posłanie uzależnionemu, który wciąż jeszcze cierpi. Grupy łączą swe siły w strukturach służb, zapewniając efektywność służenia innym komitetom, takim jak np. H&I (Szpitale i Instytucje), IP (Informacji Publicznej), Komitet Literatury, bez wytrącania grup ze spełniania ich podstawowej odpowiedzialności.

Materiały oraz pytania do dyskusji

1. Czy wasza grupa regularnie prowadzi mityngi organizacyjne (zob. *Książeczka grupy*, s. 10-12)?
2. Czy w grupie regularnie poruszany jest temat możliwości bardziej efektywnego wypełniania podstawowego celu?
3. Czy grupa jest na tyle samowystarczalna finansowo, by po uiszczeniu opłat za literaturę, środki czystości i czynsz mogła zapewnić sprawne działanie innych służb w swoim obrębie?
4. Czy grupa uczestniczy w organizacji służb takich jak prace komitetu IP, panele H&I, telefon informacyjny? Jeśli tak, to czy udaje się realizować te działania przy jednoczesnym zaangażowaniu w lokalne mityngi zdrowienia?
5. Czy grupa wysłała delegata na Konferencje Służb Okręgu? Czy regularnie przesyła pieniądze na KSO?

Koncepcja Druga

Grupy NA sprawują zwierzchnictwo nad służbami NA i na grupach spoczywa ostateczna odpowiedzialność w tej kwestii.

To grupy ponoszą ostateczną odpowiedzialność i sprawują zwierzchnictwo nad stworzonymi przez siebie strukturami służb. Spełniając swe obowiązki, polegające na zapewnianiu strukturom służb kontroli moralnej, pomysłów, zasobów ludzkich oraz niezbędnych w funkcjonowaniu środków finansowych, grupy równocześnie sprawują nad nimi kontrolę. Analogicznie struktury służb powinny oczekiwać od grup pełnego wsparcia i ukierunkowania w działaniu.

Materiały oraz pytania do dyskusji

1. W jaki sposób grupa komunikuje się ze służbami okręgu w celu efektywnej współpracy dla zaspokojenia potrzeb grupy?
2. Czy Delegat Grupy regularnie uczestniczy w Konferencjach Służb Okręgu? Czy regularnie wspomagacie KSO? Czy doświadczenia te wzbogacają świadomość grupy w zakresie funkcjonowania służb NA? W jaki sposób?
3. Jak często wasza grupa konsultuje się z Konferencjami Służb Okręgu, Regionu, Świata? Czy wolą grupy jest zwiększenie częstotliwości takich konsultacji? A może jej zmniejszenie?
4. Co Koncepcja Druga mówi naszym służebnym i komitetom? Czy wasza grupa wierzy w to, że przesłanie jest słyszane i rozumiane przez naszą strukturę służb? Jeśli nie, co wasza grupa może z tym zrobić?

Koncepcja Trzecia

Grupy NA udzielają strukturze służb pełnomocnictwa niezbędnego do realizowania powierzonych jej zadań.

W sprawach bieżących grupy udzieliły służbom i komitetom praktycznych pełnomocnictw, niezbędnych do wykonywania powierzonych im zadań. Nie jest to jednak wystawiony na nie czek „in blanco”; w dalszym ciągu bowiem zastosowanie ma zawarta w Koncepcji Drugiej odpowiedzialność przed grupą jako mocodawcą. By Koncepcja Trzecia zadziałała, musimy starannie dobierać zaufanych służebnych.

Materiały oraz pytania do dyskusji

1. Co grupa myśli na temat Koncepcji powierzania pełnomocnictw?
2. Jeśli każda decyzja w obrębie każdej służby/komitegu/podkomitetu na każdym poziomie byłaby konsultowana z grupą, czy wystarczyłoby grupie czasu i energii na realizowanie jej podstawowego celu? Czy grupa jest wystarczająco poinformowana, by udzielać rzetelnych porad we wszystkich tych kwestiach?
3. Czy jeśli służby i komitety powołane, by służyć waszej grupie, mogły działać tylko w oparciu o konsultacje z nią, byłyby zdolne dość energicznie wykonywać powierzone im obowiązki?
4. W opisie Tradycji Drugiej z naszego Tekstu Podstawowego (s.71) czytamy: „Nie potrafiliśmy kierować własnym życiem i podejmować trafnych decyzji”. Jeśli to prawda, jak więc możemy odpowiedzialnie przekazać naszym zaufanym służebnym rodzaj pełnomocnictwa, o którym mowa w Koncepcji Trzeciej?

Koncepcja Czwarta

Skuteczność liderów jest wysoko ceniona w NA. Przy powierzaniu służb powinny zostać dokładnie rozważone predyspozycje kandydatów.

Zaufanie niezbędne do ufego delegowania zwierzchnictwa ma za podstawę rozsądną selekcję zaufanych służebnych. Przewodnictwo jest niezwykle istotne dla dobra naszej Wspólnoty. Prawda, że nasi zaufani służebni są właśnie nimi – służebnymi, oni nami nie rządzą; mimo to oczekujemy od nich, aby nami przewodzili. Jeśli wybierzemy ich ostrożnie, możemy bez obaw im na to pozwolić. Opis tej Koncepcji mówi o szeregu cech kandydatów, które powinny być brane pod uwagę przy wyborze zaufanych służebnych.

Materiały oraz pytania do dyskusji

1. Przeczytajcie Tradycję Drugą. Czy NA posiada liderów? Jeśli tak, co to za rodzaj liderów? Czy to zbiorowa potrzeba całej Wspólnoty, abyśmy mieli liderów?
2. Czy wasza grupa posiada liderów? Jeśli tak, kim oni są? W jakim sensie nazywacie ich „liderami”? Czy panele służb lub komitety mogą działać bez liderów?

3. W nawiązaniu do opisu tej Koncepcji, jakich umiejętności i cech osobowości możemy oczekiwać podczas wybierania zaufanych służebnych? Co jest prawdziwą podstawą przewodnictwa w NA?
4. „Efektywni przewodnicy w NA wiedzą nie tylko, jak służyć, lecz również kiedy najlepszym dla służby jest zrobienie kroku w tył i pozwolenie działać innym”. Przedyskutujcie kwestię rotacji liderów.
5. Co przewodnictwo w NA ma wspólnego ze zdrowieniem? Z bezinteresowną służbą?

Koncepcja Piąta

Przy każdym zadaniu powierzonym strukturze służb należy jasno określić pojedynczy ośrodek decyzyjny oraz zakres odpowiedzialności.

Dzięki szczegółowemu określaniu poszczególnych ośrodków decyzyjnych przy każdym zadaniu powierzonym strukturze służb eliminujemy możliwość powstania zamieszania dotyczącego tego, kto jest za co odpowiedzialny. Klarujemy również odpowiedzialność dla naszych służb: każdy, kto otrzymuje pełnomocnictwo do wykonania poszczególnego zadania, musi ponosić odpowiedzialność za dopełnienie tego obowiązku.

Materiały i pytania do dyskusji

1. Czy wasza grupa przypisuje poszczególne zadania konkretnym osobom? Czy takie działanie pomaga zapewnić, że zadania rzeczywiście zostaną zrobione?
2. Czy ktokolwiek z waszej grupy zna sytuację, kiedy więcej niż jednej osobie (komitet lub panel służb) została powierzona odpowiedzialność za wykonanie tego samego zadania? Jakie były tego skutki?
3. Jeśli odpowiedzialność za wykonanie zadania została powierzona trzem różnym osobom, kto ostatecznie odpowiada, gdy zadanie nie zostanie wykonane?

Koncepcja Szósta

*Sumienie grupy jest duchowym narzędziem,
poprzez które zapraszamy miłującego Boga,
aby oddziaływał na nasze decyzje.*

Sumienie grupy jest środkiem, dzięki któremu wnosimy duchowe przebudzenie Dwunastu Kroków do wzmacniania procesu podejmowania decyzji związanych ze służbą. Jest to fundamentalna zasada obowiązująca w naszej Wspólnocie w procesie podejmowania decyzji. To nie jest jedynie termin zastępczy dla „głosowania”. Nie jest to również proces podejmowania decyzji sam w sobie.

Materiały oraz pytania do dyskusji

1. Co mamy na myśli, mówiąc, że NA jest wspólnotą duchową? Czy duchowa wspólnota podchodzi do kwestii procesu podejmowania decyzji w sposób inny niż inne organizacje?
2. Czy „świadomość grupy” to tylko sposób na określenie „głosowania”? (Jak w przypadku stwierdzenia „Niech zadecyduje sumienie grupy”). W jakim sensie sumienie grupy różni się od naszego procesu podejmowania decyzji? W jakim sensie sumienie grupy jest fundamentalną częścią tego procesu?
3. Przeczytajcie Tradycję Drugą. Czy Koncepcja Szósta wchodzi w konflikt z Tradycją Drugą, czy może pomaga ją rozjaśnić?
4. Przeczytajcie Tradycję Dwunastą. W jaki sposób praktykowanie Koncepcji Szóstej pomaga skupić się na „zasadach przed osobistymi pragnieniami” podczas podejmowania decyzji dotyczących służb?
5. Oprócz podejmowania decyzji, w jakich innych sferach życia naszej Wspólnoty możemy dostrzec świadomość w działaniu?

Koncepcja Siódma

*Wszyscy członkowie ciała służb ponoszą bezpośrednią
odpowiedzialność za decyzje tego ciała i powinni mieć
możliwość pełnego uczestnictwa w procesie
podejmowania decyzji.*

Kto powinien brać udział w procesie podejmowania decyzji? Uczestnictwo wszystkich członków ciała służb zapewnia obszerne sumienie grupy oraz solidne podstawy dla decyzji podejmowanych w związku ze służbą.

Materiały oraz pytania do dyskusji

1. Kto obecnie bierze udział w konferencjach/mityngach waszego okręgu? Dlaczego?
2. Kto bierze udział w mityngach organizacyjnych waszej grupy? Dlaczego?
3. Czy wszyscy członkowie Konferencji Służb Okręgu ponoszą faktyczną odpowiedzialność za służby NA pełnione w waszym okręgu? Czy wszyscy członkowie poszczególnych podkomitetów ponoszą faktyczną odpowiedzialność za podkomitet, do którego przynależą? Czy istnieją różnice pomiędzy sposobem uczestniczenia w mityngu komitetów okręgowych a mityngu podkomitetów? Dlaczego?

Koncepcja Ósma

Działanie struktury naszych służb zależy od rzetelności i skuteczności naszej komunikacji.

Regularna komunikacja jest niezbędna, aby wypełniać wszystkie te Koncepcje oraz aby zapewniać jedność i efektywność naszej służbie.

Materiały oraz pytania do dyskusji

1. W jaki sposób regularna komunikacja wspiera Koncepcję Drugą? Koncepcję Trzecią? Koncepcję Czwartą? Koncepcję Szóstą?
2. W jaki sposób brak regularnej komunikacji osłabia te Koncepcje, integralność oraz efektywność naszej struktury służb?
3. Czy wasze sumienie grupy regularnie otrzymuje wiadomości od zaufanych służebnych, paneli służb oraz komitetów, które wam służą? Czy wasza grupa regularnie komunikuje się z zaufanymi służebnymi, panelami służb oraz komitetami? W jaki sposób ta komunikacja – lub brak tej komunikacji – wpływa na waszą grupę? Na strukturę służb?

Koncepcja Dziewiąta

Wszystkie zespoły w strukturze służb są zobowiązane do uważnego rozważenia każdego punktu widzenia w procesie podejmowania decyzji.

Aby powstrzymać ocenianie, aby chronić się przed pochopnymi decyzjami lub takimi, które zostały podjęte w braku wystarczających

informacji, oraz aby zachęcać osoby do dzielenia się nowymi pomysłami, nasze służby muszą rozważyć wszystkie punkty widzenia podczas kreowania planów działań. To działanie jest niezbędne, aby rozwijać sprawiedliwe, mądre i zrównoważone sumienie grupy.

Materiały oraz pytania do dyskusji

1. „Efektywne sumienie grupy to sumienie w pełni poinformowane”. Dlaczego istotnym jest, aby dokładnie rozważyć każdy punkt widzenia podczas procesu podejmowania decyzji?
2. W waszej grupie, w waszym okręgu oraz w regionie – w jaki sposób członek/członkini może natychmiast wyrazić swój głos dotyczący jej lub jego punktu widzenia na temat decyzji dotyczącej służby?
3. Czy służby NA wkładają wysiłek, który powinny, aby szukać nowych, różnych punktów widzenia? Czy służby NA tłumią przeciwstawne punkty widzenia?
4. Skąd wiecie, kiedy jest właściwy moment, aby wypowiedzieć się przeciwko decyzji podejmowanej przez większość? Kiedy następuje moment, aby zaakceptować decyzję oraz poddać się sumieniu grupy?

Koncepcja Dziesiąta

Każdy członek struktury służb może zwrócić się o zadośćuczynienie osobistej szkody, bez obawy przed napiętnowaniem.

Koncepcja Dziesiąta zachęca nas do wzajemnego traktowania siebie z szacunkiem w środowisku służb oraz dostarcza nam środków dokonywania zadośćuczynienia, gdy skrzywdzimy innych. Opis tej Koncepcji zawiera sposoby, w jakich pojedynczy uzależniony, który został skrzywdzony, może szukać rekompensaty w postaci zadośćuczynienia jej lub jemu.

Materiały oraz pytania do dyskusji

1. Czy znacie kogoś, kto został skrzywdzony w obrębie służb? Czy ta krzywda została naprawiona?
2. „Wspólnie, Koncepcje Dziewiąta i Dziesiąta wspierają atmosferę, w której nasi członkowie mogą czuć się swobodnie, aby wyrażać się szczerze i natychmiast w temacie podejmowanych decyzji”. Czy kiedykolwiek ktokolwiek bał się wyrazić swoje sumienie podczas dyskusji na temat służby? Czy znacie kogoś

w waszym okręgu bądź gdziekolwiek, kto bał się wypowiedzieć swobodnie? Jeśli tak, dlaczego tak było? Czy Koncepcja Dziesiąta może złagodzić te obawy?

3. Kiedy jest odpowiedni moment, aby zastosować Koncepcję Dziesiątą? Kiedy nie jest to właściwy moment?

Koncepcja Jedenasta

Środki finansowe NA wspomagają realizację naszego głównego celu i powinny być rozporządzane odpowiedzialnie.

Koncepcja Jedenasta ustanawia jedyny i wyłączny cel wykorzystywania pieniędzy NA: niesienie posłania zdrowienia. Znaczenie tego priorytetu wzywa do całkowitej odpowiedzialności budżetowej. Bezpośrednie datki na każdy poziom struktury służb pomagają nam skupić się na głównym celu oraz wzmocnić naszą odpowiedzialność.

Materiały oraz pytania do dyskusji

1. Na co przeznaczane są pieniądze w waszej grupie? W waszym okręgu? W waszym regionie? W waszych służbach na poziomie światowym?
2. Uszeregujcie następujące priorytety budżetowe:
 - literatura NA
 - środki czystości
 - czynsz za miejsce na mityng
 - rezerwy grupowe
 - datki na wyższe poziomy struktury służb

Dlaczego uszeregowaliście je w takiej kolejności? Czy wasza grupa posiada obowiązujący szereg priorytetów budżetowych, czy może jest to kwestia poruszana z miesiąca na miesiąc?

3. Czy znacie przypadki, w których pieniądze NA wydawane są lekkomyślnie na poziomie grupy? Na poziomie komitetów okręgowych lub regionalnych? W służbach światowych? Co dokładnie jest „lekkomyślne” w tych sposobach wydawania pieniędzy? W jaki sposób można by bardziej rozważnie rozporządzać tymi środkami?
4. Czy zbierane środki NA są odpowiednio księgowane w waszej grupie? W waszym okręgu lub regionie? W służbach światowych? Jeśli nie, jakiego rodzaju raportów finansowych oczekivalibyście w zamian za aktualne?

5. „Bezpośrednie datki z grup przekazywane na inne poziomy struktury służb zachęcają do odpowiedzialnego zarządzania naszymi środkami oraz wspomagają nasze służby w koncentrowaniu się na głównym celu NA”. Czy wasz okręg lub region w dużym stopniu zależy finansowo od osób, które prowadzą zbiórki pieniędzy dla NA? Czy to rozsądne rozwiązanie? W jaki sposób wpływa to na relację pomiędzy grupami a okręgiem i regionem? Czy ta relacja może się zmienić, jeśli to grupy przekazywałyby środki bezpośrednio na każdy poziom struktury służb? Czy nasze panele służb oraz komitety byłyby w stanie działać wyłącznie w oparciu o przychód uzyskany bezpośrednio od grup?

Koncepcja Dwunasta

Zgodnie z duchową naturą NA nasza struktura zawsze powinna być strukturą służby, nigdy strukturą władzy.

W obrębie kontekstu Dwunastej Koncepcji, jako treści, ta Koncepcja służy temu samemu celowi, co Tradycja Dwunasta w kontekście innych Tradycji. Koncepcja Dwunasta wnosi nasze stosowanie Koncepcji w służbach NA z powrotem na płaszczyznę duchowych korzeni bezinteresownej służby. Struktura oparta na tych podstawach może być jedynie służbą, nigdy rządzeniem.

Materiały oraz pytania do dyskusji

1. Jaka jest różnica pomiędzy służbą a rządzeniem?
2. Różnica pomiędzy organizacją zarządzającą a organizacją służebną jest najczęściej widoczna nie w strukturze, a w duchowych podstawach oraz w celu. Co jest takiego, odnośnie do naszego głównego celu oraz duchowej tożsamości NA, co mówi „że nasza struktura zawsze powinna być strukturą służby, nigdy strukturą rządzenia”?
3. Opis Koncepcji Dwunastej mówi o tym, w jaki sposób wdzięczność, pokora, komunikacja oraz bezinteresowność pomagają naszej strukturze pozostać „strukturą służby, nigdy strukturą rządzenia”. Przedyskutujcie ten temat.
4. Przedyskutujcie, w jaki sposób Koncepcja Dwunasta dotyczy każdej z poszczególnych jedenastu Koncepcji.

Dwanaście Tradycji

1. Nasze wspólne dobro powinno być najważniejsze, zdrowienie każdego z nas zależy bowiem od jedności NA.
2. Jedynym i najwyższym autorytetem w naszej grupie jest miłujący Bóg, jakkolwiek może się On wyrażać w jej świadomości. Nasi przewodnicy powoływani są do tego, aby nam służyć, a nie do tego, aby nami rządzić.
3. Jedynym warunkiem przynależności jest pragnienie zaprzestania zażywania.
4. Każda grupa powinna być niezależna we wszystkich sprawach, z wyjątkiem tych, które dotyczą innych grup lub NA jako całości.
5. Każda grupa ma jeden główny cel – nieść posłanie uzależnionemu, który wciąż cierpi.
6. Grupa NA nigdy nie powinna popierać, finansować ani używać nazwy NA żadnym pokrewnym instytucjom ani przedsięwzięciom spoza Wspólnoty, aby problemy finansowe, majątkowe lub kwestie prestiżu nie odrywały nas od głównego celu.
7. Każda grupa NA powinna być samowystarczalna finansowo i nie powinna przyjmować dotacjis zewnątrz.
8. Działalność w NA nigdy nie powinna mieć charakteru zawodowego, dopuszcza się jednak zatrudnianie pracowników.
9. NA, jako takie, nie powinno nigdy stać się organizacją, może jednak tworzyć służby i komitety bezpośrednio odpowiedzialne wobec tych, którym służą.
10. Anonimowi Narkomani nie zajmują stanowiska wobec problemów spoza Wspólnoty, aby imię NA nigdy nie zostało uwikłane w publiczne polemiki.
11. Nasze oddziaływanie na zewnątrz opiera się na przyciąganiu, a nie na reklamie; musimy zawsze zachowywać osobistą anonimowość wobec prasy, radia i filmu.
12. Anonimowość stanowi duchową podstawę wszystkich naszych Tradycji, przypominając nam zawsze o pierwszeństwie zasad przed osobistymi pragnieniami.

Dwanaście Koncepcji

1. Dla realizacji głównego celu naszej Wspólnoty grupy zebrały się i wspólnie powołały strukturę, która rozwija, koordynuje i utrzymuje służby w imieniu NA jako całości.
2. Grupy NA sprawują zwierzchnictwo nad służbami NA i na grupach spoczywa ostateczna odpowiedzialność w tej kwestii.
3. Grupy NA udzielają strukturze służb pełnomocnictwa niezbędnego do realizowania powierzonych jej zadań.
4. Skuteczność liderów jest wysoko ceniona w NA. Przy powierzaniu służb powinny zostać dokładnie rozważone predyspozycje kandydatów.
5. Przy każdym zadaniu powierzonym strukturze służb należy jasno określić pojedynczy ośrodek decyzyjny oraz zakres odpowiedzialności.
6. Sumienie grupy jest duchowym narzędziem, poprzez które zapraszamy miłującego Boga, aby oddziaływał na nasze decyzje.
7. Wszyscy członkowie ciała służb ponoszą bezpośrednią odpowiedzialność za decyzje tego ciała i powinni mieć możliwość pełnego uczestnictwa w procesie podejmowania decyzji.
8. Działanie struktury naszych służb zależy od rzetelności i skuteczności naszej komunikacji.
9. Wszystkie zespoły w strukturze służb są zobowiązane do uważnego rozważenia każdego punktu widzenia w procesie podejmowania decyzji.
10. Każdy członek struktury służb może zwrócić się o zadośćuczynienie osobistej szkody, bez obawy przed napiętnowaniem.
11. Środki finansowe NA wspomagają realizację naszego głównego celu i powinny być rozporządzane odpowiedzialnie.
12. Zgodnie z duchową naturą NA nasza struktura zawsze powinna być strukturą służby, nigdy strukturą władzy.